

[Statsministeren.]

gennem 85 Aar udviklet sig til en saadan politisk Interesse og Forstaaelse, at det virkelig fortjener, at man viser Hensyn til det, og har ikke misbrugt de Rettigheder, det har erhvervet, men har paa fuldt lovlig Maade gennem de svundne Aar udøvet den Valgret, som var givet, ja, har selv i de Tider, hvor man jo kunde have forstaaet en alvorlig Opstand mod en Forfatning, der var i den Grad reaktionær, som 66-Forfatningen var, trods dette stadig arbejdet paa Lovens Grund. Dette forekommer mig at være Anerkendelse værd, og denne Anerkendelse burde rettelig give sig Udtryk i en stadig videre Udvikling af det Folkestyre, som ogsaa vi mener allerede er grundlagt, men som altsaa har de væsentlige Indskrænkninger, som Landstinget og Landstingets praktisk talt Uopløselighed medfører.

Det ærede Medlem Hr. Krag hævdede, at Regeringen under Gældssaneringsforhandlingerne i Sommer mødte med et Diktat, og det var Grunden til det slette Resultat, som derefter opnaaedes i Landstinget. Det ærede Medlem forveksler utvivlsomt Tingene. Det var Venstre, som øjeblikkelig over for det forelagte Lovforslag krævede, at to bestemte Afsnit af dette Lovforslag skulde slettes, før man overhovedet vilde have med Sagen at gøre. Det var over for dette Diktat, vi satte vort Ønske om at forhandle paa hele Lovforslagets Grund, saaledes som det var naturligt. Det var derfor det ærede Medlem og det ærede Medlems Parti, som berøvede Landbruget den Hjælp, som var tiltrængt, og som kunde have været opnaaet gennem en velvillig Forhandling om disse Spørgsmaal paa den Tid, da Forslaget forelaa. Nu er det jo muligt, at Tonen er noget ændret, og det vilde være glædeligt, om et nyt og bedre Resultat kunde opnaas i denne Omgang.

Man har sagt fra flere Sider, at nogen Klage over for Landstinget har vi ingen Grund til, det har saamænd baade den ene og den anden Gang stemt for visse Ting, som vi maa være interesseret i. Jeg har ikke fundet nogen Anledning til at rejse en bitter Kampagne over for Landstinget, men der foreligger selvfølgelig et ganske betydeligt Antal Tilfælde, hvor Landstinget har vist sin Vilje til at benytte Magten paa Trods af den ansvarlige Regering, som findes her i Landet. Selv paa Finanslovpørgsmaal har man sat ind, ved visse Lejligheder efter, at Folketinget havde vedtaget Finansloven; selv paa dette Omraade, hvor der fra gammel Tid har været en hævdevunden Ret for Folketinget til at være det afgørende, har

Landstinget grebet ind og har indsat mægtige Bevillinger til Fordel for Militærvæsenet paa Trods af Folketingsflertallets Vilje. Der findes talrige saadanne Eksempler paa, at Landstinget har saboteret en Lovgivning, som naturligt maatte ligge den Befolkning paa Hjerte, som har Flertal her i Folketinget. Ved at tilsidesætte Hensynet til Arbejderklassens Interesser, f. Eks. hvad angaar de internationale Konventioner og meget andet, har Landstinget vist en Hensynsløshed over for den almindelige Befolkning, som det havde Magt til, men som det aldeles ikke har haft nogen virkelig saglig Begrundelse for eller forsvarlig Ret til at vise.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, hvem jeg, som alt sagt, ogsaa takker for hans Betragtninger over den nuværende Tilstands Uholdbarhed, sagde i sin Indledning, at Kanslergade-Forliget havde givet Anledning til hans Optræden imod Landstinget i Samlingen 1932—33. Ja, det kan jo kun glæde mig, hvis Kanslergade-Forliget ogsaa har haft den gode Side, at det har bidraget til at styrke Uviljen over for Landstinget. Det er en ny Anerkendelse af det værdifulde, som i Forvejen fandtes i dette Forlig.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udviklede saa i Dag, at der maatte skabes Overensstemmelse mellem Forfatningen og Nationens forskellige Grupper og økonomiske Interesser o. s. v., og det kan jeg jo i og for sig ikke bestride. Det maa jo være Opgaven for Vælgerne at søge en saadan Overensstemmelse mellem eller en saadan Repræsentation for de forskellige Anskuelser tilvejebragt, som er rimelig, men det maa jo da kunne foregaa akkurat lige saa vel under et Etkammer-System som under et Tokammer-System. Den nuværende Ordning har, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft selv er klar over, aldeles ikke givet nogen bedre Sikkerhed, end et Etkammer-System vil give det, for, at disse forskellige Anskuelser og Interesser bliver behørigt repræsenteret og faar den Vægt og den Mulighed for Overensstemmelse, som er ønskelig. Hvis det ærede Medlem med sine Bemærkninger sigtede til en Udvidelse af det foreslaaede Lovraad, ja, saa kan vi, som alt sagt, særdeles vel tale derom. Det er et Omraade, hvor der altsaa er Mulighed for i nogen Grad at imødekomme Ønsker om Adgang til den sagkyndige Bedømmelse, som det ærede Medlem i 1932—33 talte om, idet han dengang medgav, at han ikke tænkte sig, at dette Raad skulde have andet end raadgivende Karakter.